

Materiale vil være "tilvejebragt", hvis den efterforskende politikreds – altså den politikreds der har ansvaret for efterforskningen – selv har indsamlet det. Hermed omfattes afhøringsrapporter, gerningsstedbeskrivelser, tekniske rapporter mv. Endvidere vil materiale, der overgives til den efterforskende politikreds, skulle anses for "tilvejebragt". Det kan f.eks. være materiale, som den efterforskende politikreds indhenter fra en anden politikreds. Derimod vil oplysninger, der er indsamlet i anden sammenhæng af og opbevares hos eksempelvis en anden politikreds, Rigspoliti- chefens nationale efterforskningsstøttecenter (NEC), et regionalt efterforskningsstøttecenter (REC) eller Politiets Efterretningstjeneste (PET) falde uden for den foreslåede § 745 og dermed ikke være omfattet af forsvarerens adgang til aktindsigt.

Selv om materialet må anses for tilvejebragt af den efterforskende politikreds, vil materialet falde uden for forsvarerens adgang til aktindsigt, hvis materialet ikke kan anses for at være tilvejebragt "til brug for den sag, som sigtelsen eller tiltalen angår". Heraf følger, at mere generelle baggrundsoplysninger, som den efterforskende politikreds er i besiddelse af (jf. herom ovenfor), som udgangspunkt ikke vil være omfattet af § 745, 1. pkt., idet sådanne mere generelle oplysninger ikke vil være tilvejebragt til brug for den konkrete sag. Mere generelle baggrundsoplysninger om eksempelvis kriminalitetsmønstre eller persongruppers tilknytning til bestemte netværk eller grupperinger vil således ikke være omfattet af forsvarerens adgang til aktindsigt – heller ikke selv om der på grundlag af sådanne generelle baggrundsoplysninger er udarbejdet en "profil" af mulige gerningsmænd. Dette gælder uanset, om oplysningerne i anden sammenhæng er indsamlet af den efterforskende politikreds, eller om de er indsamlet af anden politienhed, som eksempelvis NEC, PET eller de regionale støtteefterforskningscentre (REC), og overgivet til den efterforskende politikreds i forbindelse med den konkrete sag. Tilsvarende vil oplysninger, som fremgår af politiets efterforskningsregistre, ikke kunne anses for tilvejebragt til brug for den konkrete sag.

Materiale, der indeholder oplysninger om mistænkte personers aktiviteter i tilknytning til det forhold, som efterforskningen angår – f.eks. om deres færden på gerningstidspunktet – vil dog som udgangspunkt være omfattet af forsvarerens adgang til aktindsigt (medmindre adgang til aktindsigt afslås efter den foreslåede § 745 b, jf. nedenfor).

Det bemærkes i den forbindelse, at forsvareren kan indbringe politiets afgørelse efter § 745 om, hvilket materiale der er omfattet af forsvarerens adgang til

aktindsigt, for retten efter § 746. Dette forudsætter dog, at forsvareren nærmere har konkretiseret, hvad han eller hun ønsker aktindsigt i. Forsvareren bør imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke i forbindelse med rettens prøvelse af, om politiets afgørelse er i overensstemmelse med § 745, få lejlighed til at gøre sig bekendt med materiale, som retten eventuelt efterfølgende vurderer, falder uden for forsvarerens adgang til aktindsigt.

Der foreslås på denne baggrund indsat en bestemmelse i § 746, stk. 2, hvorefter politiet i forbindelse med rettens prøvelse af lovligheden af politiets afgørelse efter § 745, 1. pkt., ikke skal fremlægge det materiale, som prøvelsen vedrører. Derimod kan retten pålægge politiet at redegøre for grundene til den afgørelse, som politiet har truffet vedrørende det pågældende materiale, som forsvareren har fremsat en konkretiseret anmodning om at få adgang til.

Justitsministeriet finder ikke, at politiet bør overdrage det materiale, som tvisten vedrører, til retten, idet retten herved ville blive bragt i en situation, hvor retten er i besiddelse af oplysninger, som forsvareren ikke har adgang til. Justitsministeriet har derfor vurderet, at retten i stedet bør træffe sin afgørelse bl.a. på baggrund af en redegørelse fra politiet. Redegørelsen kan gives skriftligt til retten og forsvareren. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om, hvor oplysningerne stammer fra, hvilken form for materiale der er tale om, og hvem materialet vedrører. Derimod forudsættes redegørelsen ikke at skulle indeholde en mere detaljeret gennemgang af oplysningerne i det materiale, som efter politiets opfattelse falder uden for bestemmelsen i § 745, 1. pkt. Retten kan anmode om yderligere dokumentation vedrørende karakteren af det materiale, som tvisten vedrører.

Den foreslåede bestemmelse svarer til ordningen i retsplejelovens § 169, stk. 2, om vidneudelukkelse, hvor retten, hvis en myndighed nægter at give samtykke til, at en tjenestemand kan afkræves vidneforklaring, kan pålægge vedkommende myndighed over for retten at redegøre for grundene til nægtelsen, hvis tjenstemandens forklaring findes at være af afgørende betydning. Redegørelsen kan, jf. betænkning nr. 316/1962, s. 101, gives "uden prisgivelse af de oplysninger, hvorom vidneførelsens genstand drejer sig". I modsætning til den ordning der foreslås i bestemmelsen i § 746, stk. 2, har sagens parter (herunder en tiltalt og dennes forsvarer i en straffesag) dog efter § 169, stk. 2, ikke krav på at blive bekendt med den afgivne redegørelse.

Det forudsættes, at oplysninger om *identiteten på en meddeler*, som ønsker at være anonym, ikke vil